

Τουτσεκλήδες και Μπενή Ψάλληδες να του φωναζούνε: "Αλτ !

Γι' αυτό λοιπόν κάθε τίμιος κ' ευσυνείδητος υπάλληλος πρέπει να φύγει από τη μέση στη στιγμή, γιατί έτσι μονάχα θα μπορούσε να λειτουργήσει κανονικά ή Συνταγματική μας βουροκρατία !

ΤΟ "ΑΣΤΥ"

Από την περιορισμένη βδομάδα το διευθύνει ο κ. Ρεπούλης. "Όσο λυπηθήκαμε που τραβιέται από την δημοσιογραφία ένας ειρηνής και τίμιος δημοσιογράφος, ο κ. Θέμιος Ξένιος, ο μοναδικός γελοιογράφος μας, άλλο τόσο χαρήκαμε που την άδειαρή θέση πήρε μοιρίζει με την ικανότητα και με την τιμιότητα του ο κ. Ρεπούλης.

"Έχουν μπει, τόσο τελευταία, τόσο βραχεία στοιχεία μέσα στη καθημερινή δημοσιογραφία, που οι λίγοι εδυσυνείδητοι δημοσιογράφοι νοιώσανε κάποια ανακούφιση σαν είδαν πως ο κ. Ρεπούλης ζοχεται να πολεμήσει στο πλευρό τους για να βγάλει τον "Αθηναϊκό τύπο από το βούρκο που κυλιέται σήμερα.

Εδύομαστε δλόγισμα στο "Αστυ" να ζήσει και με τον κ. Ρεπούλη χρόνια πολλά και τίμια. όπως τίμια έζησε και με τον κ. Θ. "Αντωνο. "Η ζωή του θάναυ μιά νίκη της αγαθής μεριδας του τύπου μας.

Η ΑΔΙΚΗΜΕΝΗ ΟΜΟΡΦΙΑ

Γενιούσε οι μάνες όμορφες, που σφάζουν παλληκάρια και μύρια αναστενάγματα γιαυτές άκουν οι νύχτες. Πολλές τα εύρανα τις φέρουν της εύτυχιζε στεφάνι και καμαρώνουνε κρυφά οι μανάδες και τ' αδέρφια. Πολλές τους άρματώουνε τη συγγενιά τους δηλ και άλλες σε νύχια κερακιού την όμορφή τους δίνουν. "Έτσι μιά μάνα γέννησε της όμορφιάς καμάρι, που όταν περπάταγε ζνοίγαν οι δρόμοι να περάσει. Τηνά ζούλευαν τα νερά, τη ζούλευαν κ' οι κάμποι κ' η κάθε αυγή σαν ζύπναγε στα μάτια τη φιλούσε. Της χώρας οι λεβέντηδες μιά κι όλα τα γεράκια αδιάκοπα γυροβολούν κοντά στο γονικό της, ως που ένεσε μαύρος γέρκακας κατάφερε τη μάνα και κρέμασε στα νύχια του την όμορφη την κόρη. Κρέμα σου μάνα πούστρεδες, κρέμα που σε γελάσαν. Δε δίνουνε την πέριδικα στού γέρακα τα νύχια "Έπρεπε να 'χαις κάρν γιά φταγμένο παλληκάρι.

I. ΒΑΜΒΑΚΙΔΗΣ

όμιλία, άλλ' όμως θεωρείται υπό πάντων ως το πρότυπον της γερμανικής. Εύρηκα, μπορώ να πω κ' εγώ με τον Αρχιμήδη. "Ο Πάουλ δια τα φταίει, ο Πάουλ έπηρε στο λαϊκό του τον κ. Σκιας. Οι τελευταίες γραμμές που διαβάσατε χύνουνε φώς στο ζήτημά μας. Θυμάστε που σας έλεγα στην αρχή πως συχνά πυκνά παραξηγεί ο κ. Σκιας των άλλωνών τα λόγια, και παρανοεί τις ιδέες τους; Κάτι τέτοιο τρέχει κ' εδώ, κι όρίστε τι τρέχει. "Η μαρτυρία του Πάουλ για στην σκηηνικήν γερμανικήν που φέρνει ο κ. Σκιας, βρίσκεται στο κεφάλαιο «"Η κοινή γλώσσα» που καθώς παραπάνω είπα ήμφισμενον έλληνικήν γλωσσικήν έσθητα κατακέχωσται εν ταίς "γλωσσολογικαίς μελέταις" του κ. Χατζηδάκι, και είναι «το περί του γλωσσικού ζητήματος μέρος Δ'». Το κεφάλαιο αυτό, περίεργο ίσως σας φανεί, το παρανόησε κι ο κ. Χατζηδάκις, και γι' αυτό δη που το μετάφρασε. Τι θα πει κοινή γλώσσα, τι χαρακτηριστικά παρουσιάζει μιά «κοινή γλώσσα» που είτε μιλιέται μόνο, είτε μιλιέται και γράφεται, είτε μόνο γράφεται, και για ποιές αιτίες και με τι τρόπο σχηματίζεται, να το περιεχόμενο του κεφαλαίου, που το μετάφρασε ο κ. Χατζηδάκις για ναποδείξει ότι ταιριάζουν κ' εφαρμόζονται στην καθαρεύουσα, όσα λέει ο Πάουλ για την «κοινή γλώσσα». Ναι, στην καθαρεύουσα ταιριάζουν, δεν ταιριάζουν όμως—κ' εδώ είναι η παρανόηση—στο ζήτημα, και δεν έχουνε σχέση μ' αυτό και με το σκοπό του κ. Χατζηδάκι, δεν έχουν αποδεικτική δύναμη καμιά για ό,τι θέλει ο κ. Χατζηδάκις. Κανείς δεν άρνήθηκε πως η καθαρεύουσα είναι «κοινή γλώσσα γραφομένη». Λοιπόν αν είναι αλήθεια πως η γλωσσική ενέργεια του ανθρώπου, όπως και κάθε ψυχική ενέργεια, είναι μιά στα πιά γενικά της χαρακτηριστικά, μιά κι ομοίομορφη κ' από τις διαφορές που γεννούν οι ποικιλίες των φυσικών και ήθικών όρων που κάνουν ό,τι ονομάζουμε μιλιέν, κ' επιδρούν άκατάπαυτα στο φυσικό και ήθικό στοιχείο του ανθρώπου—κι άδεν είταν αλήθεια, γλωσσολογία δε θα ύπηρε—τότε κ' η καθαρεύουσα, που είναι κοινή γλώσσα γραφομένη, κι άποτέλεσμα ενεργείας ανθρώπινης θάχει, πρέπει ναχει τα γενικά εκείνα χαρακτηριστικά, τα γενικώτατα εκείνα γνωρίσματα, που κάθε «κοινή γλώσσα» παρουσιάζει, και που με την παρατήρηση από την έμπειρία επαγωγικά ήδρε και προσδιόρισε—καθώς και μόνος του το λέει—ο Πάουλ. "Όχι λοιπόν επειδή τάχατες είναι σωστή—σωστή ξεσωστή εδώ είναι άδιάφορο—άλλα επειδή είναι «γλώσσα κοινή γραφομένη» επειδή είναι όρ-

BENETIKO

Θα με συγχωρήσει ο κ. Γούναρης να προσθέσω στην "Ελληνική Πατριδα του, που τόσο μοσκοβολάει από Ρούμελη, λίγα για το Βενέτικο λόγια.

Γράφει πως Βενέτικο λένε την παραλία της Ναυπακτίας. "Επί Τουρκοκρατίας όμως Βενέτικο λεγότανε δηλ «ή "Επικτήτος Αίτωλία» ή χώρα δηλ. πουχε για σύνορα ανάτεμα την "Οξιά και την Κιόνα, βασιλέμμα τα Φαίδαρη και ψηλά άπάν' άπ' το Σοροβίγλι τον "Αγελάδο και τον "Ιναχο, κατά το Βοριά τη Δολοπία και τον Τυμορστέ και στη μεσημβρία τον Κορινθιακό Κόρφο.

Κι' αυτό το όνομα δεν της το δώσαμε έμεις οι Ρωμιοί, άλλ' οι ίδιοι οι Τούκοι, γιατί συνειθίζανε να δίνουνε στους τόπους που κυριεύανε τα όνόματα εκείνων που τους είχανε προτήτερα. Για τουτο Κάρλεμ βγάλανε το Ξηρόμερο και στην "Αρχαία Αίτωλιαν τη χώρα δηλ. που είχανε πάρη άπ' τον Κάρλο Τόκκο, της Κεφαλονιάς το Δούκα.

Κ' «ή "Επικτήτος Αίτωλία» έπηρε τ' όνομα Βενέτικο στα 1499, που ο Σουλτάνος Μπαγιαζίτης μόνος του κατέθηκε να διώξη τους Βενετσιάνους άπ' το Μωριά κ' άπ' την "Ελλάδα, κ' έστειλε το Μουσταφά Πασσά το Μπεηλέρμπεη (το Μπέη των Μπέηδων) της Ρούμελης κ' έπηρε τον "Επαχτο (την πρωτεύουσα της "Επικτήτου Αίτωλιάς), και το Σινάν Πασσά, το Μπεηλέρμπεη της "Ανατολής να χτίση τα Καστέλλια (Ρίο και "Αντίρριο). Και στο φερμάκι τώβγαλε στα 1534 ο "Ιμπραήμ Πασσάς, ο μέγας Βεζύρης του Σουλτάνου Σουλεϊμάνου, που όριζε τ' άρματωλίκια της Βορινής "Ελλάδας, βλέπομε μέσα σ' αυτά και το Βενέτικο.

Και τα άρματωλίκια αυτά ήτανε τότε 15, δηλ. στη Μακεδονία «ή Βέρροια, τα Σέρβια, ή "Ελασσάνα, τα Γρεβινα και ή Μηλιά» στη "Θεσσαλία «ο "Ολυμπος, τα "Αγραφα, τα Χάσια, το Μαυροβούνι και το Πατρατζίκι» και στην "Ηπειρο και την Αίτωλοακαρνανία «το Μαλακάσι, το Τσουμέρκο, το Ξηρόμερο, το Βενέτικο και το Λοιδορίκι», κ' άπ' αυτό βλέπομε πως το Βενέτικο είχε την ίδια ακόμα έκταση.

"Αλλ' άπ' τα 1700 που άρχινησε να ξεπέφτη ο "Επαχτος και να παίρη άπάνω του το Μεσολόγγι, καταργήθηκε μαζί με δυό άλλα και του Βενέτικου

το άρματωλίκι και για τουτο στο τραγούδι του Ζήδρου άρματωλίκια φαινόνται δωδεκα,

"Εκάλεσε την κλεφτουριά τα δώδεκα πρωτάτα"

Κ' έσυστήθηκε τότε νέο άρματωλίκι του Ζυγού, με πρωτεύουσα το Μεσολόγγι, χωρίς όμως να πάψη να λέγεται Βενέτικο, δηλ «ή "Επικτήτος Αίτωλία» που έτσι εξακολουθεί να την ονομάζει ο επί Τουρκοκρατίας τελευταίος περιηγητής, ο Πουκεβίλ.

Σήμερα μπορεί να λένε Βενέτικο μονάχα της Ναυπακτίας την παραλία, άλλα δεν είναι καλύτερα να φυλάξουμε το παλιό όνομα, και Βενέτικο να λέμε δηλ την "Επικτήτου Αίτωλία ;

K. A. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΥΡΗΠΙΑΗ

ΜΗΔΕΙΑ*

Ποιητική μετάφραση ΓΙΑΝΝΗ ΠΕΡΤΙΑΛΙΤΗ

(Συνέχεια)

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΙΑΣΟΝΑΣ:

"Ηρθκ αν με προσκάλεσες γιατί, αν κ' έχθρός σου, "Ο,τι νέο θέ να μου είπης δέχουμαι νακούσω.

ΜΗΔΕΙΑ:

Συμπάθησέ μου, "Ιάσονα, γι' αυτό που είπα "Θυμήσου την άγάπη μας, και το θυμό μου Δε θα συνεριστής. "Εγ' όμως τον έκαυτό μου Μιτανοιωμένη έμάλλωσα κ' είπα με το νού μου: Γιατί να συνεπαίρνομαι ή άθλιζ τόσο, Και μισητή στους φρόνιμους να καταντήσω Κ' έχθρός των Βασιλειάδων και του άντρός μου, Πού, το συμφέρο μας προβλέποντας, έπηρε Του Βασιλεία τη κόρη, αδελφια να χαρίση Των παιδιών μου; "Ακόμη θα βασταξώ την όργη μου; Γιατί να πάσχω άφού οι θεοί δεξιά τα φέρνουν; Μή δεν έχω τα πικιδιά, και δεν ξερω φίλο Κανένα πως δεν έχουμε οι άποδιωχμένοι; (α)

*) "Η άρχή του στο 118 φύλλο του «Νουμās.

(α) "Αποδιωχμένοι από την "Ιωλκό όλοι μας, και ο "Ιάσονας και εγώ με τα παιδιά μου. "Όλα δε όσα λέγει ή Μήδεια είναι ειρωνικά και τα όποκρίνεται θουμάσια.

("Ακολουθεί)

ΣΠΥΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ